

Jó napot kívánok, sziasztok! Kedves kollégák, diákok, és az oktatásért aggódók!

Ma is kijöttünk tüntetni, meghallgatjuk a beszédeket és sok egyebet, majd hazamegyünk. Van, aki másra számított?

Nem, nem itt fog eldőlni bármilyen kérdés, és nem itt fogunk azonnali változásokat elérni. A változtatásokat magunkban kell elkezdni. Kezdjük el hinni abban, hogy még van esély! Esély. Amiért mi pedagógusok lettünk. Azért, hogy esélyt adjunk mindenkinek, bárhol is született, bármilyen nemű, korú, családi háttérű, vallású, nemzetiségű vagy bármilyen sajátos nevelési igényű is legyen. Esély arra, hogy kritikus, együttműködő, kreatív és boldog lányokat és fiúkat nevelhessünk az évek alatt.

A mi feladatunk az, hogy hazamenjünk, és elkezdjük kommunikálni egymással szemtől szembe, mert ezt igencsak elfelejtettük az elmúlt években. Nekünk, köz- és szakoktatásban dolgozóknak a saját kollégáinkkal, illetve a szülőkkel kell beszélnünk. Ki kell mondanunk, hogy sok-sok sérelmünk mellett ez az új jogszabály sincs rendben.

Mondjuk ki, hogy ha a mostani trend folytatódik, a nyugdíjazásoknak és a kevés pályára lépőnek köszönhetően 1500-2500 pedagógussal lesz kevesebb minden évben a szakmában, ahol jelenleg 150 ezren dolgozunk. Figyelembe véve, hogy a most pedagógusképzésre jelentkezők több, mint felének nincs nyelvvizsgálója, vélhetően még kevesebben fognak a pályára lépni.

Mondjuk ki, hogy már most sem biztosítottak a feltételek a színvonalas nyelvoktatáshoz, amelynek a jelenlegi Nemzeti Alaptanterv szerint sem célja a középfokú nyelvvizsgálóra történő felkészítés.

Mondjuk ki, hogy a gyerekek nem egyformák, nem egyformák a képességeik, nem egyforma az anyagi helyzetük, és nem mindenki szeretne német autóipari üzemben melózni, vagy éppen bérelt munkaerő lenni. Ti szeretnétek?

Mondjuk ki, hogy a magyar gyerekek harmadát fenyegeti a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség. A jogszabály bevezetésével a társadalom kétharmada elől el fogjuk zárni a társadalmi mobilizáció lehetőségét! Ezt szeretnénk?

Van egy rossz hírem. Nem a politikai pártok, nem a szakszervezetek, sem egyéb civil csoportosulások fogják megoldani az oktatás problémáit. Hanem Te és Ön, Ti és Önök ott hátul: a diákok, a köz- és szakoktatásban dolgozók, a szülők, nagyszülők, szomszédok, a kis és nagy települések lakói. Mi fogunk kimászni ebből a gödörből közösen. Szeretnétek kimászni a gödörből?

A mi feladatunk az, hogy esélyt adjunk minden gyereknek. Küzdjünk az osztályterekben, küzdjünk az intézményekben, küzdjünk a tankerületekben, és küzdjünk a közvetlen környezetünkben. Esélyünk addig van, ameddig küzdünk! Küzdjünk tovább, hogy színvonalas, mindenki számára esélyt teremtő oktatásban részesüljön minden magyar állampolgár!